

Plaça de Sant Jaume, primàries Esquerra

“Preteinc sumar tota l’esquerra pel dret a decidir de Barcelona”

ORIOI AMORÓS (BARCELONA, 1970)

Per què presentar-se a primàries d’ERC a Barcelona si tothom pensa que el candidat de la línia oficial és un altre?

—El candidat de la línia oficial dec ser jo perquè sóc vice-secretari general del partit. Tant l’Alfred com jo som membres de la permanent del partit, molt alineats amb la direcció de l’Oriol Junqueras. Quan vam preparar el congrés de Girona fa tres anys, hi havia un equip amb un president, secretari general i vice-secretari general en el qual jo hi era. La direcció del partit ho està fent molt bé i tenint molts èxits i, sincerament, la proposta que fa Junqueras de construcció de la majoria social a partir de sumar tot l’àmbit de l’esquerra social i política d’aquest país que està pel dret a decidir. Això és exactament el que vull fer a Barcelona. Perquè som l’espai majoritari de la ciutat i, si som capaços de sumar-la, serem la primera força de la ciutat.

—Avui, a través de les xarxes socials, s’ha produït certa confusió i heu

dit que li havíeu enviat una proposta de candidatura conjunta a l’Alfred Bosch i ell diu que no.

—No entraré en aquestes picabaralles. Ell sap perfectament el dia, l’hora i el lloc.

—Què li proposàveu?

—Una proposta de llista unitària. Continuarem insistint-hi perquè crec que seria bo un acord però en cap cas no entraré en una disputa amb l’Alfred. Perquè les propostes d’unitat fructifiquin s’han de treballar en un ambient de bona relació. S’han de treballar i parlar. Com tots dos som membres de la mateixa direcció i ens veiem pràcticament un cop per setmana, hem de ser capaços de dialogar directament.

—Creieu que hi ha diferències substancials entre la vostra proposta i la seva?

—Jo preteinc sumar tota l’esquerra pel dret a decidir de la ciutat i impulsar el procés cap a la independència animant tothom. Això vol dir també

prioritzar coses com la feina perquè hi ha 106.000 barcelonins/barcelonines que no en tenen. I no són lliures si no en tenen. Això vol dir parlar de l’èxit escolar —perquè tenim un 35% de fracàs escolar a la ciutat— i això vol dir que els nens i les nenes no són lliures si, perquè els seus pares no tenen capacitat econòmica, ells no tenen la millor escola. Això vol dir de la situació de la gent gran, perquè molts viuen sols, i no són lliures si no tenen unes condicions de vida dignes. A més, fem una proposta per a la ciutat de Barcelona. Pensem que ja és hora que hi hagi un alcalde que tingui idea de ciutat. Els tres últims que hem tingut encara no sabem quina idea tenien de la ciutat. Tractar que la ciutat es construeixi amb eixos cívics als barris —als anys 80 i 90 es van millorar molt. S’ha de crear una Barcelona sense fronteres, fer que sigui un punt de trobada entre Sant Adrià, Santa Coloma i Badalona. Vol dir baixar el verd de Collserola fins al mar, a través de corredors verds. Vol dir planificar la unió de les ciutats de Barcelona i l’Hospitalet, que han viscut tradicionalment d’esquena.

—Què voleu dir?

—Vull dir que la trama urbana de l’Hospitalet i la de Barcelona s’han planificat d’esquena i tot el límit té importants trams de discontinuïtat i hi ha una manca de planejament. En realitat Barcelona és el centre d’una ciutat més gran, que és la Barcelona metropolitana. Vol dir també que s’ha d’acabar el passeig marítim i obrir les façanes de la ciutat en aquells trams que encara no estan oberts. Per exemple, el tram entre la Mar Bella i el Fòrum, que està per fer, i el tram entre la Barceloneta i Montjuïc, que sí que hi ha possibilitats de fer-ho però no són passeigs que els vianants facin servir sinó que són corredors colonitzats pel cotxe. La nostra idea de ciutat és fer-la sense fronteres i, per dins, fer-la més acollidora per als ciutadans.

Àlex Milian